UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris atq[ue] noui || instrumenti

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Oratione & deprecatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

Visual Library

presbyteri Suſannā ꝓpter
eoꝝ luxuriā nequiter oppri-
mebāt. Dañ. xiij. Herodes ꝓ
pter luxuriā ad petitionē me
retricis Joannē baptiſtā in
carcere decollauit. Mar. vi.
Opprimūt mali bonos pro-
pter eoꝝ ſuperbiā 𝔷 ambitio
nē dominij. Sic abymelech
ambiens principatū/ fratres
ſuos nequiter interfecit. Ju
di. ix. Adſolō ambiēs regnū
patris/ ip̄m eſt acriter ꝑſecu-
tus. ij. Regum. xv. Aman ex
ſupbia ꝓcurauit mardocheū
occidere 𝔷 iudeos: ſed de⁹ ali
ter ordinauit. Heſt. iij. Pro-
pter ſupbiā Nabuchodono
ſor fecit ſtatuā aureā/ pueros
vero nō adorātes eā fecit ꝓ-
ijci in fornacē: et Danielē in
lacū leonū mitti. Dañ. iij. et
vi. Triphō qui ꝓpter domi-
niū ſuū/ antiochū adoleſcen-
tem occiderat ꝓditorie: Jo-
nathan 𝔷 ei⁹ filios interfecit
i. Macha. xiij. Opprimunt
mali bonos ex ſola cordis ne
quitia 𝔷 deprauatiōe mētis:
Sic impia yeſabel opprime
bat Helyā ꝓphetā. iij. Re. xix
Rex iorā audiēs famē eſſe in
terra/ caput Helyſei precepit
amputari. iiij. Re. vi. Neꝗſſi-
mus Holofernes voluit iu-
deos opprimere nuper de ca
ptiuitate reuerſos. Judit. ij.
𝔷 ſequētibꝰ. Propter ſuā ne-
quiciā antiochus in hierl'm
boīum cedē fecit. i. Mach. i.
Ex magna nequitia cordis
Herodes ꝑſecut⁹ eſt chr̄m 𝔷
pueros interfecit. Matth. ij.
Sil'r herodes agrippa occi
dit Joānē baptiſtā: iacobū
𝔷 petrū incarcerauit. Act. xij
Opprimūt etiā mali bonos
ꝗ veritatē loquunt̄ quā ipſi
mali hn̄t odio. Sic ab ipio
ioas lapidat⁹ eſt zacharias/ ꝗ
ip̄m veriſſime inſtruebat. ij.
Para. xliiij. Sic hieremias
fuit a rege miſſus in carcerē
ꝗ nūciauerat veritatē. Hier.
xx. Sic ananias falſus pro
pheta mēdatio voluit ꝯfun-
dere hieremiā ꝓphetā veriſſi
mū. Hiere. xxviij. Principes
ſacerdotū 𝔷 ſocij incarcerave
rūt apl'os ꝗ veritatē dei loꝗ-
bant̄. Act. v. Judei lapidaue
rūt ſtephanū/ qꝛ non poterāt
reſiſtere ſpiritui ꝗ loquebat̄.
Act. vij. Paulus ꝗ p̄dicabat
publice veritatē: multas op
preſſiones ſuſtinuit a iudeis
Act. xiij. xiiij. 𝔷 xvi.

¶ De oratiōe. Cap. lxxxxiiij.

Orare volētes attēdāt ꝑ qui
bus inquiritꝛ 𝔷 ꝗ deꝑcantꝛ.
Tempus quod exquiritur
his qui exorantur.

Modus qui requitur his q̇
postulantur.
Cauſam qua perquirit̃ qui
exaudiantur
Fructus qui acquirit̃ ⁊ que
dona dantur.

O Rare vo
lentes debent atten
dere primo qui ſūt
illi qui debent orare: ⁊ ꝓ qui
bus faciant ſuas orationes.
Ubi notandū eſt/ꝙ orare de
bent/p̄ſidentes ſingulariter
pro ſuis ſubiectis. Eligētes
ſpecialr̃ ꝓ ſuis electis: oēs gē
tes generaliter ꝓ viris abie/
ctis. Orare primo debēt pre
lati ꝓ ſuis ſubditis: qꝛ ipſorū
officiū eſt vt ſuis orationibꝫ
a pplo irā dei auertant. Sic
cum poſt adorōnē vituli deꝰ
ppl'm vellet deſtruere: Moy
ſes eorū p̄latus/ꝓ eis feruen/
ter orauit: veniā meruit a do
mino inuenire. Exod. xxxij.
Propter orationē moyſi ab/
ſorptus eſt ignis/q̇ui deuora
bat caſtra murmurantiū pre
labore. Num. xi. Maria ꝓ/
pter pctm̄ ſuū facta eſt lepro
ſa. ſed moyſes frater ⁊ p̄latus
eius/orauit ad dn̄m ⁊ reſtitu
ta eſt priſtine ſanitati. Num.
xij. Pro afflicto pplo ab igni
tis ſerpētibꝫ/orauit moyſes ⁊
⁊ ſalubre remediū habuerūt.
Num. xxi. Samuel dixit ad
ppl'm: abſit a me hoc pctm̄
vt ceſſem orare ꝓ vobis: oſtē
dens grauiter peccare prela/
tos/q̇ pro ſuo pplo nō exorēt
i. Reg. xij. Bonꝰ p̄latus erat
paulus qui dicebat Thimo
theo ſibi ſubdito. Sine inter
miſſione habeo tui memoriā
ī orōnibꝫ meis. ij. ad Thim. i
Orare debēt electores cū ad
electionē alicuiꝰ prelati ꝯue/
niūt: vt deꝰ illis ꝓuideat de
p̄lato idoneo q̇ ppl'm ſibi ſub
ditū bn̄ regat. In cuiꝰ figura
ipſe dn̄s ad h̄ volēs tales in/
ducere ait: Rogate dn̄m meſ
ſis/vt mittat operarios ī vineā
ſuā. Mat. ix. Lu. x. Apli vo/
lētes eligere ī aplatū vnū de
diſcipulis/p̄miſſa orōne dixe
rūt: Tu dn̄e qui noſti corda
hoīm/oñde nobis quē elege/
ris ex his. Act. i. Cū dixiſſet
dn̄s: ſegregate mihi barna/
bā ⁊ paulū in opꝰ ad qđ aſſū
pſi eos. ſ. i aplatū. ſeq̇t̃: Erāt
in oratiōe/⁊ īponētes eis ma
nꝰ dimiſert eos. Act. 13. Ora
re debēt oēs hoīes ꝓ pecca/
toribus ⁊ inimicis: vel qui ꝓ
ſe apti nō ſūt ad orādū. Sic
deuote orauit Abraā deū vt
parceret ſodomitis. Gen̄. 18
Moyſes multotiens orauit

dn̄m vt plagam verteret ab egypto et licet egyptij eſſent mali. fuit tn̄ a dn̄o pluries exaudit⁹. Exo. viij. ix. ⁊. x. Sū mus pōtifex Onyas orauit ꝓ heliodoro / q̄ erariū voluit expoliari. ij. Mach. iij. Saluator nr̄ ꝓ inimicis orare docuit. Mat. v. Et ipſe ꝓ crucifixoribus ſuis exorauit. Lu. xxiij. Feruentius orauit ſtephanus pro ſuis ꝑſecutoribꝫ q̄ pro ſeipſo / quia ꝓ ſe orās ſtetit. ſed orās pro ſuis ꝑſecutoribꝫ genua flexit. Actu. vij. Apl's Paulus ꝓ ꝑſecutoribꝫ orabat vt de⁹ eos ad penitētiā vocaret: iō dicebat: Oramus ꝓ vobis vt dignet̄ vos deus vocare. ij. ad Theſſa. i.

De tempore orandi.

Orandum eſt:

Quando ab itinerātibus ire diſponitur.

Dum loqui volentibus verbum proponitur.

Dum cenam querētibus cibus apponitur.

Cum pacientibus mundus opponitur.

¶ Orare igitur primo debemus cum ad aliquē locū pergere volumus / vt dn̄s in viā pacis dirigat pedes noſtros ⁊ cuſtodiat nos angelus dn̄i eūtes: cōmorātes ⁊ redeūtes. Judith. xiij. Propter hanc cauſaʒ dixit Eſdras: Rogauimus dominū pro incepto itinere: ⁊ euenit nobis ꝓſpere. i. Eſdre. viij. Multum cōfidebat Judith in oratione / qn̄ debebat ire ad holofernē / cū dicebat: nihil aliud fiat ꝓ me niſi orō. Judith. viij. Recedēs Paulus a fratribꝫ de achaia poſt pulcros ſermones diutius orauit. Act. xx. Itē paulus dicebat romāis / obſecrās ſi quo mō tandē ꝓſperū iter habeā veniēdi ad vos. Rom̄. i. Orare debet hō cū debet aliq̄ verba ꝓponere vel ad interrogata rn̄dere / vt dn̄s tāgat ⁊ mūdet labia ſua / vt digne verba ꝓnūciet. qui labia Eſaie calculo mūdauit ignito Eſa. vi. Neemias rogauit dn̄ʒ celi: cū deberet ad interrogata rn̄dere. Neemie ij. Heſter locutura ad regem Aſſyriorum rogauit mardocheum vt congregaret Judeos / q̄ erāt in Suſis et ipſe ⁊ ipſi dn̄m pro ea deꝓcarent̄. Heſter. iiij. Pauls apl's iſta ꝯſiderās dicebat. Col. Frēs Orantes ſimul ⁊ ꝓ nobis vt de⁹ apiat nobis oſtiū ſermonis ad loquēdū myſteriū xp̄i. vnde forte ſumpſit originem q̄ ꝑdicatores i principio ſer

monis petũt oꝛones fieri. vt
digne pferãt ꝟbũ dei. Coll'.
iiij. Orare debet hõ cũ debet
cibũ aſſumere/ ꝛ cũ acceperit
gratias referẽdo. largo mõ ſu
mẽdo oꝛonẽ. Sic neemias
oꝛauit dũ daret regi bibere.
Nee. ij. Saluatoꝛ nr̃ cũ di/
ſcũbere feceret multa milia
hoĩm/ quos de paucis pani
bus ſatiauit. priuſq̃ȝ comede
rẽt oꝛauit/ in celũ oculis leua
tis. Joan. vi. Jn cena cum
chꝛiſtus ſuũ coꝛpus ſanctiſ/
ſimũ ꝯſecrauit qñ de menſa
cuȝ diſcipulis ſurgeret gr̃as
reddiderũt qñ hymno dicto
exierũt in montẽ oliuarum.
Math. xxvi. Oꝛare debet hõ
certo tp̃e vt mũdo ſe nob' ac/
cuſãtib' opponẽte r̃curramꝰ
ad eũ q̃ nos de aduerſitatib'
liberet. Sic thobias cecus
vxoꝛis ĩpꝛoperij ꝯtribulatus
ꝯfugit ad oꝛonis remedium:
Thob. iij. Filij iſrl' tribulati
ab holoferne/ oꝛãtes ad dñm
clamauer̃t. Judith. iiij. Tri/
bulatꝰ et afflictꝰ mardocheꝰ
pꝛo ſe ꝛ pp'lo dñm exoꝛauit
Heſter. 4. Azarias ꝛ ſocij eiꝰ
in tribulatione foꝛnacis ad
oꝛonis remediũ ꝯfugierũt.
Dañ. iij. Jonas afflictꝰ in vẽ
tre ceti oꝛauit ꝛ ſaluus a dño
eſt eductus. Jone. ij. Judei
in tribulatõe poſiti oꝛauerũt
et fuerunt a dño exauditi. ij.
Macha. iij. Saulus ad ter/
rã pſtratus et cecatꝰ veniẽs
Damaſcũ oꝛauit ꝛ fuit libe/
ratus. Act. ix. Quãdo petrꝰ
ſeruabat' ĩ carcere tribulatꝰ:
oꝛo fiebat ſine ĩtermiſſiõe ab
eccl'ia ad deũ p eo. Act. xij.

De modo oꝛandi.

Oꝛare volentes digne debẽt
oꝛare cum
Solicitudine ocioſitatis.
Teneritudĩe lacbrymoſitat'
Multitudine vere vnitatis.
Certitudine ſue vtilitatis.
Sollicitudĩe ſue aſſiduitat'

¶ Oꝛo primo debet eſſe ſolita
ria ꝛ ſeparata a tumultu ꝛ oc
cupatione humane ſolicitu/
dinis. Nã iacob deuote oꝛa/
re deſiderãs: ſe ab vxoꝛibus
et alia familia ſequeſtrauit.
Geñ. xxxij. Oꝛatio ſolitaria
ꝛ mentalis clamat in aures
dei. Sicut patet de Moyſe
mentaliter ꝛ ſolitarie depꝛe/
cãti dixit deꝰ. Quid clamas
ad me. Exo. xiiij. Depꝛecatu/
rus dauid dñm p paruulo in
greſſus ſeoꝛſum iacuit in ter/
ra. ij. Reg. xij. Dimiſſa turba
aſcendit dñs in montẽ ſolus
oꝛare/ nos ſil'r oꝛare inſtruen
do. Math. xiiij. Aſcendit pe
trus oꝛare in ſupioꝛa domꝰ

vt poſſet orare diutiꝰ ab aliȷs ſeparatus. Act. x. Oratio de-
bet eſſe lachrymoſa tenerri-
me deuotiōis. Ideo Ezech-
ias ꝯuertit ſe ad dn̄m ⁊ orās
cū lachrymis: fuit a dn̄o ex-
auditus: q̄r dixit ei dn̄s: Au
diui orēs tuas / ⁊ vidi lachry
mas tuas. iiȷ. Reg. xx. Flēs
ſuſanna aſpexit in celū ⁊ ora
uit ad dn̄m / ⁊ eiꝰ oratio exau
dita eſt. Dan̄. xiȷ. Magdale
na in ſua ꝯuerſione nō legit̄
oraſſe vocaliter: ſed credēdū
eſt eā oraſſe mentaliter: ⁊ fle-
uiſſe / cū lachrymis pedes do
mini rigauit. Luce. viȷ. Orō
tertio debet eſſe vnita in mul
titudine hoīm vinculo chari
tatis. Multū eīn placet deo
orō alicuiꝰ multitudinis vel
ſocietatis eorū q̄ ſunt in cha
ritate ꝯiuncti. Ideo ſacerdo
tes ⁊ viri religioſi vnanimes
vno ore ⁊ charitatiue deum
orare debēt. Nā ſacerdotes ⁊
viri vnanimes cū mulieribꝰ
reſolutis crinibꝰ ⁊ extēſis ma
nibus dn̄m deprecabant̄. ȷȷ.
Mach. iȷȷ. Iudas ⁊ qui cuꝫ
eo erant ſimul dn̄m depreca-
bant̄ vt eriperet eos ab īpio
Nicanore. ȷȷ. Machabe. xv.
Saluator dixit: Si duo ex
vobis ꝯſenſerint / de quacūqꝫ
re petierint fiet eis. Matth.
xviȷȷ. Poſt aſcēſionē erāt oēs
diſcipuli dn̄i in oratiōe / cum
mulieribꝰ ꝑſeuerātes vnani-
miter cuꝫ Maria mr̄e Ieſu
Act. i. Oēs fideles in primi-
tiua eccl'ia erāt vnanimes in
oratione ⁊ doctrina apłoꝝ.
Act. ȷȷ. Cū oraſſent diſcipu-
li vnanimiter / vna voce / mo-
tus eſt locus in quo erāt con
gregati / ⁊ repleti ſunt oēs ſpi
rituſctō d̄t loquebant̄ verbū
dei cū fiducia. Act. iiȷ. Orō
quarto debet eſſe humilis et
ſui ſtatus recognitiua. Nam
miro mō fuit hūilis orō ma-
naſſes / vt apparet intuēti. ȷȷ.
Para. vlti. Daniel intelligēs
opus captiuitatis ꝯpletū eē.
hūiliter dn̄m exorauit. Dan̄.
ix. Breuē ⁊ humilē modū ha
buit leproſus / qui genuflexo
orauit dn̄m di. Dn̄e ſi vis po
tes me mūdare. Matth. viȷȷ.
Mar. i. Humiliter orauit cē
turio ꝓ paralytico ſeruo: ſdi-
gnū ſe reputās ꝑſentia Ieſu
chr̄i. Mat. viȷȷ. Ad oranduꝫ
humil'r nos inducit exemplū
de hūili publicano. Lu. viȷȷ.
q̄ breuibꝰ ꝟbis meruit remiſ-
ſionē oīm pctōꝝ di. Deus ꝓ-
picius eſto mihi pctōri. Lu.
xviȷȷ. Orō q̄nto debet eſſe aſ-
ſidua ſiue ꝯtinua / vt ſi ſtatim
cū petit hō nō obtinet / nihi-

lominus adhuc orare debet. Nā orās helyas ꝑ pluuia cū puerū mitteret ad videnduꝫ vſqꝫ ad ſeptē vices/ nil penitus apparebat: q̄ orōnis cōſtantia mirabil'r cōmēdatur. iij. Re.xviij. Nō dimiſit Daniel ꝓpter decretū Darij q̄n oraret ter i die flexis genibꝫ: ſicut ante cōſueuerat facere. Dañ.vi. Ad hoc idē hortat̄ nos dn̄s di. Oportet vos ſꝑ orare ꝛ nunq̄ꝫ deficere. Lu. xviij. Ad oratiōis inſtantiaꝫ etiā ipſe dn̄s nos inducit/ exemplo vidue/ q̄ iudicē cū importunitate iudicare petebat Et exēplo amici q̄ panes inſtanter ſibi petijt cōmodari. Lu.xi.ꝛ.xviij. Paulus apl's q̄ orare ſine intermiſſiōe monebat. i. Teſſa. v. hoc ipſum ſolicite faciebat dicēs: Sine intermiſſiōe memoriā vr̄i facio in orationibus meis. ij. Teſſa.i.

¶ De exauditione orationū: hominum quidam.
Scd̄ꝫ appetitū ſuū audiūt.
Licet petāt tn̄ nō exaudiunt
Bonū ꝯcupitū aſſequunt.
Magis expeditū hic adipiſcuntur.

Exaudiūt quidā ſm̄ appetitū ꝛ placitū: licet nō ad vtilitatē eoꝝ. Nā petijt ppl'us in deſerto carnes/ ꝛ dn̄s iratus ꝯceſſit eis/ ꝓpter qd̄ patet q nō ſemꝑ exauditio oratiōis: eſt ſignum diuine dilectiōis Num.xi. Nō placuit dn̄o q filij iſrl' petierunt ſibi regē: ꝛ tn̄ eos exaudiuit ad votū. i. Reg.viij. Orātes etiā nō exaudiunt: qꝛ nō petūt ſibi bona ꝛ licita. etiā qꝛ mali ſunt ꝛ indigni qui petūt. Sic dn̄s Dauid orantē pro populo licet valde deuote orauerit nō exaudiuit: qꝛ nō erat tunc dignus exaudiri. ij. Reguꝫ.xij. Magne reprobationis erat oratio Hieremie q̄n dicebat ei dn̄s: Noli orare pro ppl'o iſto nec ſumas ꝓ eis laudē vl' orationē/ qꝛ nō exaudiā eos. Hiere.xi. Jacob' dicit. Petitis ꝛ nō accipitis: eo q male petatis. Jac.iiij. Ppl'o indigno ꝛ malo dixit dn̄s. Cum multiplicaueritis orōnes veſtras nō exaudiā vos: qꝛ manus vr̄e ſanguine plene ſunt. Eſaie.i. Orantes etiā aliq̄n exaudiunt ad votū ꝛ ad vtilitatē. qꝛ orō eorū bona eſt ꝛ ſibi expediētia petūt. Sic exaudiuit dn̄s Niniuitas clamātes ꝛ orātes ad dn̄m peccata dimittēs/ ꝛ a ſubuerſiōe ciuitatem liberās. Jone. iij. Sic etiā exaudiuit ſuſannā

cū eā a morte ⁊ infamia libe/
rauit. Dañ. xiij. Hoc mō ex/
audiuit oēs. Quere īfra hoc
de effectu orōnis. Orantem
aliqñ exaudit deus nō ad vo
tū ſed ad vtilitatē. circa q̄ vi/
de ꝓlogū ſuꝑ abacuc ꝓphetā
qꝛ ſc̄m ſententiā Auguſtini:
Prouidet deꝰ meliora q̄ꝫ pe/
tāt: qđ manifeſte patet ī pau/
lo q̄ patiēs ſtimulū carnis vt
ammoueret̄ ter dñm orauit:
quē nō ammouit/ ſed melius
ſibi cōceſſit. ſ. gratiā ſuperādi
dicens: Sufficit tibi gratia
mea. Nā virtus in infirmita
te ꝑficit̄. ij. Corꝫ. xij. Orare
volentes debēt attēdere orō/
nis effectū vel finē. i. fructū q̄
ex oratione acquiritur.

¶ De orōis mercede recipiē/
da/ orantes digne recipiēt:
Pctōꝝ remiſſionē glorioſaꝫ.
Filioꝝ adeptionē gaudioſā.
Aduerſoꝝ ōpſſionē ruinoſā
Tentationum repulſionem
virtuoſam.
Signorum placationē fru/
ctuoſam.

Oratio primo quidē īpetrat
remiſſionē pctōꝝ. Sic per
orationem Moyſi dicentꝭ:
Dimitte eis dñe noxā hanc:
aut dele me de libro in q̄ me
me ſcripſiſti. Ad cuiꝰ orōnē
dñs pplo ſuo pctm̄ dimiſit.
Exo. xxxij. Propter hāc cām
docuit nos ſaluator vt debi/
torū. i. pctōꝝ remiſſionē in
oratiōe dñica peteremus di/
centes: Dimitte nobis debi/
ta nr̄a. Mat. vi. In cuiꝰ rei
figura dimiſit rex om̄e debi/
tū ſeruo q̄ eū rogauerat: licet
poſtea ex ſua nequitia ſint ei
que fuerūt dimiſſa repetita.
Mat. xviij. Orō his ſcđo ī/
petrat filios/ q̄ nō poterāt ex
ſua ſterilitate filios naturalr̄
ꝓcreare. Nā Iſaac deꝑcatꝰ
eſt dñꝫ ꝓ vxore ſterili/ ⁊ filios
meruit obtinere. Gene. xxv.
Anna ſilr̄ deuote deū orauit
cū lachrymis/ ⁊ filium a dño
cū precibꝰ impetrauit. i. Re.
i. Helyſeus hoſpite ſue ſterili
impetrauit a dño filiū: quem
ſilr̄ ſuis oratōibꝰ reſuſcitauit.
iiij. Reg. iiij. Zacharie ⁊ eliſa
beth nō erat filius/ eo q̄ eſſet
eliſabeth ſterilis/ ⁊ ambo ꝓ/
ceſſiſſent in diebꝰ ſuis. Ange
lus autē apparuit Zacharie
di. Exaudita ē orō tua/ vxor
tua pariet tibi filium/ ⁊ voca/
bis nomē eiꝰ Ioānes. Lu. i.
Oratio tertio tribuit victo/
riam de aduerſarijs et iniu/
rijs Nā in bello filioꝝ iſrael
ꝯtra amalech plus fecit orō
moyſi. vel moyſes orando q̄ꝫ
Ioſue pugnādo. Exod. xvij

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De orationis effectu

Ideo pugnaturi filij iſrl'con
tra philiſteos rogauer̄t. Sa
muelē orare ꝓ eis vt victoriā
obtinerent. i. Reg. vij. Joſa/
phat rex Juda timore ꝑterri
tus: ꝓpter multitudinē q̄ ve/
nerat ꝯtra eum/ totū ſe ꝯtulit
ad orādū vt victoriā īpetra/
ret. ij. Paral. xx. Judith qn̄
decapitare voluit Holofer/
nē/ dn̄m ꝓ victoria exorauit.
Judith. xiij. Cōmiſſurus iu
das bellū ꝯtra Gorgiā: ora/
uit ⁊ extitit victor belli. ꝓmi.
Macha. iiij. Quia iudas in
bello ꝯtra antiochū. nō ora/
uit: non vicit ſed diuertit. i.
Mach. vi. Itē q2 nō orauit
in exercitu ꝯtra bachidē: ipſe
fuit occiſus ⁊ exercitus de/
bellatꝰ. i. Macha. ix. Judas
⁊ qui cū eo erāt īuocato dn̄o
ꝯgreſſi ſunt ꝯtra exercitū ny
canoris manu quidē pugnā
tes: ſed cordibꝫ orantes belli
victoriā obtinuer̄t. ij. Mach
xv. Dicebat paulꝰ. Obſecro
vos vt iuuetis me in oratio/
nibus vt liberer ab infideli/
bus. ad Ro. xv. Orō quarto
expellit diabolū ⁊ eiꝰ tētatio
nes: iō raphael monuit tho/
biā vt ſe tribꝫ diebus abſtine
ret ab vxore: ⁊ tā ipſe q̄ȝ ipſa
orarent ꝯtinue ne diabolus
haberet ī eis ꝑtātez. Tho. vi.
Propt̄ aſſiduā orōnē chana
nee/ filia eiꝰ a demonio libe/
rabat̄. Mat. xv. Dū diſcipu
li quoddā demoniū non poſ/
ſent eijcere ⁊ mirarent̄. Dn̄s
dixit eis: Hoc genus demo
niorū nō eijcit̄: niſi ī orōne ⁊
ieiunio. Mat. xvij. Cū paulꝰ
iret ad orōnē/ obuiauit puelle
habēti ſpm̄ phitonez/ quē ex/
pulit orādo in noīe dn̄i Jeſu
Act̄. xvi. Oratio quīto facit
oꝑari miracula. Nā per ora/
tionē helye clauſum eſt celuz
ne plueret: ⁊ ꝑ orationē eius
ad pluuiā eſt apertū. iij. Reg.
xviij. Ad orationē deuotam
Helye: puer qui erat iā mor/
tuus ſuſcitatur. iij. Reg. xvij
Martha ⁊ Maria dn̄m ora
uerūt ⁊ impetrauerūt lazarū
ſuſcitari. Joā. xi. Decē lepro
ſi orātēs ad dn̄m/ meruerunt
recipe ſanitatē. Lu. xvij. Pe/
trus ⁊ ioānes aſcēdentes ad
orōnē/ liberauerūt claudū ex
vtero matr̄ ſue. Act̄. iij. Si/
militer Petrus et Joannes
orauerunt pro illis de Sa/
maria: ⁊ imponebant manꝰ
ſuper illos/ ⁊ ſpiritūſanctum
accipere faciebant. Act̄. viij
Patrē publij febribus et diſ/
ſenteria laborantē/ Paulus
ſua oratione ſanauit. vt ha/
betur. Act̄. xxviij.